

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An iisdem præberi possit, aut debeat S. Viaticum, quando Parochus,
vel Confessarius dubitat, an sint doli capaces, & sufficiente rationis usu
polleant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

nifestare, quod non minùs difficile est, quàm scire te non debere communicare, nisi jejunum, & à peccatis purgatum. Notat tamen hìc Lugo n. 36. cum Palao, Suarez, Dicastill. à n. 103. Eos non obligari statim nunc hoc ipso, quòd hunc cibum spiritualem discernant à corporali, idque ex usu, & praxi Ecclesiæ interpretante hoc præceptum, & non statim pueros admittente ad Communionem, tum propter reverentiam Sacramenti, tum propter majorem fructum recipiendum, si melius dispositi accedant. Unde Palao *tr. 21. D. un. p. 10.* censet, ordinariè neminem ante decimum annum obligari censendum esse, sæpèque pueros etiam rationis usu, & discretionè ad Eucharistiam sufficiente pollentes excusari ab obligatione eam suscipiendi; quia à parentibus vel Confessariis non permittuntur, ipsosque parentes, & Parochos excusari à consuetudine, quæ rarò ante decimum annum Eucharistiam alicui ministrat.

259 Ad alterum Q. membrum, non nulli cum Navar. *summ. cap. 21. n. 57.* Armilla *V. communio, n. 10.* Cajetan. *V. Minister communionis, Vsq.* Hurt. Gran. censent pueros, completo septennio, doli capacibus S. Viaticum in articulo mortis præberi posse, non autem dandi obligationem esse.

Alii è contra cum Suarez *D. 70. Sect. 1. Lug. n. 37.* Palao, *Dicastill. D. 10. à n. 110.* Aversa *q. 8. sect. 1.* Tambur. Diana Lohn. Lacroix & alii arbitrantur non solum S. Viaticum dari posse, sed etiam dari debere pueris morituris habentibus usum rationis, & pœnitentiæ capacibus; tum quia sumptio S. Viatici in hoc articulo est præcepti divini, quò obligantur quot quot rationis usum habent; tum quia, cum ex una parte capaces sint talis Sacramenti, & sæpe illius fructu indigeant; ex altera parte præceptum divinum obligans ad S. Viaticum nihil committat Ecclesiæ, vel Confessariis circa ætatem pueri, nec possit tunc expectari plenior usus rationis, non est ratio, cur non statim obligentur, cum tunc sufficientem hujus cibi discretionem habere possint.

Ad 2. Q. An in dubio de sufficiente usu rationis dari possit, aut debeat pueris S. Viaticum in articulo mortis? Respondet Lugo n. 40. non esse obligationem dandi; quia dubium est, num lege comprehendantur, & libertas maneat in possessione; posse tamen eis præberi; quia, inquit, prohibitio dandi Eucharistiam pueris fundatur ferè in consuetudine fundata in Ritualis Romani rubricis: Sed in illis non aliter explicatur ea prohibitio circa Eucharistiam, ac
circa

circa extremam Unctionem: ergo sicut ista potest ejusmodi puero dari, ita & Eucharistia, cum hæc non minoris, sed potius majoris necessitatis sit, quam illa.

Contrarium verò docent, ac tenent Schild. *tr. 6. n. 21.* & Bernal cum aliis *de Sacram. D. 44. sect. 6. §. 2. n. 19.* ubi contra Lug. contendit, si Eucharistia tunc dari posset, etiam dari debere; non autem dari debet, ut vult Lug. ergo neque licite dari potest, idque ob periculum irreverentiæ irrogandæ S. Eucharistiæ, cujus ritè percipiendæ idoneus judicandus non est ille, de cujus discretione dubitatur.

261 Nihilominus sententiam Lug. rectè amplectuntur, ac defendunt Dicastill. *de Sacram. tr. 4. D. 10. dub. 6. n. 121.* Diana *tr. 16. Miscell. R. 35.* Tambur. *de Commun. cap. 5. §. 8. n. 14.* Aversa *de Sacram. Euch. q. 8. Sect. 2.* Lacroix *l. c. n. 648.* aliique. Ratio ulterior est; quia, ut arguit Dicastill. si puer ille, de quo dubitatur, an habeat sufficientem usum rationis, re vera illum habeat, dari debet, & non debet illò privari: si verò nondum sit capax doli, & illi præbeatur Sacramentum, habebit illud suum effectum, cum pueris baptizatis, si detur, gratiam conferat, ut probat *citt. Author D. 9. n. 200. & seqq.* & ad Eucharistiæ fructum sola voluntas

suscipientis, existentis, in gratia, sufficiat, ut notat Palao *tr. 21. D. unic. p. 10.*

Conf. ex generali illo principiò, quòd quando ex duobus periculis, damnis, aut inconvenientibus, alterutrum subeundum est, minus eligi debeat: nam minus est inconveniens, & minus periculum conferre tali puero S. Eucharistiam quam negare: ergo conferenda potius erit, quam neganda: ant. prob. si illi negetur, & re vera sit capax, privatur tanto bono, & non fit, quod Christus fieri voluit; si verò detur puero nondum doli capaci, ex una parte non fit irreverentia Sacramento ex eo, quòd manducetur à puero innocente; ex alia parte, non frustra datur, & sine effectù, siquidem gratiam illi confert, & gloriam per æternitatem habebit, gratiæ illi correspondentem: ergo minus inconveniens (si tamen inconveniens) est illi conferre, quam negare. Addit tamen hîc rectè Aversa *l. c.* in tali casu id facilius videri, si interrogationibus aliquibus excitetur capacitas pueri, ut melius de ea formari possit iudicium, an sit concedenda Eucharistia? Palao verò ait *tr. 3. D. 1. p. 24. §. 2.* quando dubium est, an usum rationis habeant, præsumendos esse habere, si septennium compleverint, secùs eo nondum completo; quia usus rationis regulariter completo septennio haberi

beri solet, præsumptio verò fit, ex
communiter contingentibus.

262 Ad 3, Q. Supponendum est, pue-
ros ante usum rationis, qui regulari-
ter completo septennio haberi so-
let, nullis Ecclesiæ legibus obligari;
quia harum obligationum funda-
mentum est usus rationis, quam o-
brem possunt diebus vestitis vesci
carnibus, divinis interesse tempore
interdicti, claustra monialium
ingredi &c. ut notant Suarez *tom.*
3. in 3. p. D. 40. sect. 2. Sanch. *l. 7.*
in Decal. c. 12. Palao *l. c. Azor 1. 1.*
l. 5. c. 41. questio 4.

An autem legibus Ecclesiasticis
teneantur statim, postquam usum
rationis sunt adepti, controver-
sum est inter DD. D. Antonin. 2.
p. tit. 9. cap. 8. §. 2. affirmat, pue-
ros non teneri præcepto Confes-
sionis usque ad decimum, & dimi-
dium annum, & aliquantulum ultra.
Fæminas verò usque ad nonum &
dimidium annum, & aliquantulum
ultra. Sotus verò 4. *dist. 12. q. 1. a.*
11. censet pueros non teneri ad Ec-
clesiasticum Confessionis præcep-
tum, nec ad reliqua Ecclesiæ præ-
cepta usque ad annum duodeci-
mum. Alii cum Henriq. *l. 8. de*
Euch. cap. 42. n. 4. docent dunta-
xat, pueros non statim, ac ratio-
nis usum habent, Ecclesiæ præcep-
tis obligari.

Verùm tenenda est affirmativa
sententia, quam amplectuntur Sua-
rez *l. c. D. 36.* Navar. *Summ. cap.*
21. Sanch. *l. c. n. 6.* Palao *l. c. Va-*

lencia 4. p. D. 7. q. 9. p. 4. Azor *l. c.*
& l. 7. c. 40. q. 6. & *cap. 41. q. 10.*
Bonac. *D. 1. q. 1. p. 6. n. 8.* Salas *de*
leg. D. 14. sect. 13. Laym. *l. 1. rr. 4.*
c. 10. n. 4. aliique, quam commu-
nem esse dicit etiam Sà adversarius
V. Confessio. affirmantes, pueros, per
seloquendo, dum ad usum rationis
perveniunt, quod communiter sep-
tennio completo accidere solet, te-
neri omnibus Ecclesiæ legibus, quæ
expressè tempus obligationis non
determinant, sicut determinat lex
jejunii, atque adeò teneri ad Con-
fessionem annuam, ad audiendam
Missam die festo, ad abstinentiam à
cibus vetitis die jejunii &c.

Et quidem de præcepto Confes-
sionis haud obscure colligitur ex *C.*
omnis utriusque sexus &c. ubi præcipi-
tur, omnibus fidelibus, cum ad an-
nos discretionis pervenerint, confite-
ri, cujus proin præcepti transgres-
sores erunt pueri, si discretionem
habentes, Confessionem omittant,
conscii peccati mortalis, 2. Quia
Ecclesia præceptum annuæ Con-
fessionis imponens solum tempus
implendi præcepti divini de pera-
genda Confessione determinavit:
at jure divino omnis usum rationis
ad peccandum habens, si mortaliter
delinquat, confiteri tenetur, si qui-
dem Christus nullum aliud medium
peccato mortali post baptismum
commisso expiando reliquit, præ-
ter Confessionem Sacramentalem:
ergo & jure Ecclesiastico ad Con-
fessionem annuam obligabitur.

De